

de iure immunitatis. l. quibusdam. Accursius : Qui fo-
diunt, inquit, aurum & argentum, aut qui faciunt vitra.
sed hoc diuinare est.

V I A T I C U M, ci, est pecunia illa quæ in via sum-
ptus alicui datur. Cicero de senectute. Quo minus viæ re-
stat, eo plus viatici querere. Plinius Cæcilius de Martia-
le: Prosequutus, inquit, eram viatico sedentem. Inde Via-
ticulum, paruum viaticum. Apuleius libro septimo de
asino: Viaticulum, inquit, mihi corrafi. Vlpianus libro
quinto, titulo de iudicijs. l. si longius. Egestate, inquit, Ro-
mæ laboraret viaticulo suo non recepto quod ad sum-
ptus pater ei destinauerit. Accursius ignorans quid viati-
cum sit: quod propter impensas, inquit, in scholis datur.
quia suprâ dixerat, studiorum causa.

V I A T O R E S, inquit Festus, appellabantur qui ma-
gistratibus parebant, eo quod plerunque ex agris homi-
nes euocabantur à magistratibus, & frequens erat eo-
rum ab agris in urbem via. Plinius libro decimo octauo:
Cincinato viator attulit dictaturam. Tales tunc viatores
erant, quibus idipsum nomen inditum est subinde ex
agris senatum ducesq; accersentibus. Vlpianus titulo de
rebus eorum qui sub tutela. l. magis. Dari, inquit, viato-
rem qui ei renunciaret.

V I C A R I V S seruus, dicitur ille, quem atriensis ser-
uus substituit. Itaque vicarius dicitur serui seruus. Mar-
tialis: Esse sat est seruum, iam nolo vicarius esse. Plautus
in asinar. Stichus, inquit, vicario ipsi tuo. cui Leonidas
Atriensis respondet: Mihi scio vicariū esse. Vlpianus titu-
lo de legatis tertio. l. seruos. Vicarios seruorum suorum